

vas dostojno, da tako nemoško molčite in tajite svoje misli, čute in prepričanje in mirno trpite, da o tem, za nas in našo bodočnost odločilnem vprašanju govore samo vaši nasprotniki?

Je li tudi res, da sme pri nas še samo klerikalec govoriti o tako resnih vprašanjih? Otresite se te, izobraženega človeka nedostojne strahopetnosti in povejte jasno in glasno tudi vi svoje prepričanje. Ne izgovarjajte se, da se bo to vprašanje rešilo brez nas, malih in neznatnih Slovencev. Ta izgovor je jalov. To so vprašanja, ki si jih mora vsak človek sam zase, čisto za svojo osebo rešiti. Rešilo bi se lahko brez nas in proti nam — to bi bilo pa nevredno naroda, ki se šteje med kulturne narode. To je vprašanje splošne kulture — in če pripadamo tej kulturi, se to vprašanje ne more in ne sme rešiti brez nas. Čas je, da se tudi slovensko posvetno razumništvo zave te svoje dolžnosti, da neustrašeno pove svoje mnenje.

Slovensko industrialno delavstvo, spojeno v jugoslovanski socialni demokraciji, je že spolnilo to svojo kulturno dolžnost ter brez vseh pridržkov in fraz izjavilo, da se bo borilo proti vsem, ki napadajo svobodni razvoj našega šolstva.

Ali naše razumništvo nima toliko poguma?

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonosno naložim,
v pomoč le sebi podarim.

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani,

— registrovana zadruga z omejenim jamstvom. —

Promet do konca mal. travna 1907 K 49.071.32.

Naznanilo. Kdor želi od zadruga kakih informacij, naj za odgovor priloži 20 h v poštinih znamkah. Na prošnje brez vpošiljatve navedenih znamk se ne odgovarja.

Krivoverski klerikalizem — učiteljstvo te kliče pred sodbo ljudstva!

IV.

Klerikalizmu je zloraba vere glavno orožje za dosego namena. Temu nasprotno so se oglasili duhovniki, ki zahtevajo, da se po veri tudi živi, piše, dela, vodi in ravna. To je verski liberalizem, ki se ga naš klerikalizem tako strahovito boji. Navadni liberalizem lajkov ga nič ne skrbi, ker dobro ve, da ta kot nevesčak udari tupatam kaj proti veri hoté ali nehoté. To

in ne tudi z mojim glasom prodril kot vladni kandidat (ta je pač imel že vse politične barve) v državni zbor. In ta prijatelj me je bil, kakor se je sam hvalil, počrnil pri ministru, ki me ni več imenoval za nadzornika. S tem neimenovanjem sem bil na škodi za letnih 100 gld. Ker me je rodovina mnogo stala, sem iskal drugod zaslužka. — Okrajno zastopstvo stare, bogate, solidne graške vzajemne zavarovalnice je bilo takrat v Krškem izpraznjeno. Davkar (običajno so namreč davkarji oskrbovali ta posel) je namreč moral dati to zastopstvo iz rok in priporočil je mene. Na ta način mi je bil rajni Šešek (umrl kot glavni davkar v Rudolfovem) naklonil 100 gld. na leto za posel, ki je dal sam 3 mesece v letu več opravila. Rad sem opravljal to službo zaradi solidnosti zavoda in zaradi tega, ker je nekoliko dvojezično uradoval. Vendar je pa nemščini dajal preveč prednosti. Da je ta družba poslala slovenskemu kmetu dvojezično knjižico, je morala to stranka odločno zahtevati. Če sem ji poslal jaz v imenu kmeta slovensko vlogo, je bila ta že še sprejeta. Od mene pa ta družba, ki je v narodnem oziru tako jako zagrizena, nikakor ni hotela sprejeti slovenskih dopisov. To je bil vzrok, da sem se lani osorej z njo sprl in da je več ne zastopam.

(Dalje.)

on potem porabi kot reklamo zase: glejte, kaj pišejo liberalci, to so brezverci, ne hodite za njimi, so proti duhovnikom, proti učeči cerkvi i. t. d. Drugače je pa z verskimi liberalci ki poznajo prav dobro cerkvene dogme in vso cerkveno uredbo. Našemu škofu kot prvoborileu za klerikalni ideal niso dali pokoja ti duhovniki, čeprav so daleč proč in prav nič na poti. Izkupil jih je, pred vsem svetom je postavljen na laž.

Značilno je tudi, da je naš škof v zadnjem pastirskem listu omenjal, kako velika nevarnost preti od vseh strani katoličanom. „Nasprotniki poudarjajo narodnost, omiko, izobrazbo, napredek in šolstvo kot slepilo, da bi vernike zapeljali. Vsemu temu ni vera nič nasprotna. Verniki naj ne poslušajo nasprotnikov vere, ker verske resnice so velika skrivnost, ki jih naš človeški razum ne more zapopasti, verjeti se mora učeči cerkvi, ki nepokvarjene svete resnice uči.“ Radi verjamemo, da vera ni nasprotna omiki, izobrazbi, narodnosti in napredku, nasproten jim je pa klerikalizem. Kdo je bolj učiteljstvu in šoli nasproten od klerikalizma? Kdo imenuje šolo prokletstvo za narod? Kdo imenuje narodnost paganstvo? Verjamemo da niso nauki o sv. Trojici in o zakramentih pristopni našemu razumu. A božje in cerkvene zapovedi so tako jasne, da jih lahko razume vsak otrok. Kako razume klerikalizem n. pr. zapoved: Ne ubijaj! Ubij svojega bližnjega, ako ni tvojega prepričanja, na časti in poštenju. Zasmehuj, ponižuj sramoti ga do skrajnosti! Mi smo že na drugem mestu navedli več smrdečih klerikalnih cvetk, ki bijejo božjim in cerkvenim zapovedim naravnost v obraz. To je nekaj nečuvvenega od klerikalizma, ker to dela z namenom in vednostjo zato vse to diši po krivoverstvu.

Učiteljstvo je aprobirano iz verouka za subsidiariški pouk, ono mora biti o katehezi in verstvu dobro poučeno, drugače je nesposobno za ta predmet. Prosimo pojasnila, ker nam tega naši učitelji verouka niso nič razložili, je li dovoljeno vero rabiti v druge namene, kakor nas učijo aprobirani katekizmi. Čemu smrtno sovražite napredno učiteljstvo, ker stoji na verski podlagi? Vaša dolžnost je, da nas poučite, ako smo na krivi poti. Mi se držimo aprobiranih katekizmov, vi pa ne. Čemu nas sovražite, psujete, zaničujete, nam jemljete poštenje in čast z lažjo in obrekovanjem? Pripravljeni smo vse preklicati, ako nam dokažete, da smo na krivi poti; ako pa molčite in nam ne daste odgovora, ki ga zahtevamo od vas, smo uverjeni, da trdimo mi prav, vi pa ne. Zato kličemo: Krivoverski klerikalizem govori — učiteljstvo te kliče pred sodbo ljudstva!

Pređen končamo, moramo odgovoriti na št. 73 „Slovenca“. „Liberalni učitelji se zopet lažejo v zadnji številki „Učit. Tovariša“, da S. L. S. sovraži in zaničuje učiteljstvo.“ — To je pa zopet grozno sramotno, učiteljstvo dolžiti laži, ko smo mi z golimi dejstvi vse dokazali in pribili, da klerikalizem laže in obrekuje kot cigan. In S. L. S. — prijateljica učiteljstva — bum! Tudi to smo dokazali, da je laž in zavijanje resnice. Da je S. L. S. postavila učitelja Jakliča za deželnozborskega in sedaj celo za državnozborskega kandidata, to vemo in smo vedeli tudi mi. S tem pa še ni dokazano, da bi bila S. L. S. prijateljica učiteljstva, ko klerikalizem že od pamtiveka učiteljstvo zasramuje, ponižuje, ovira na vseh koncih in krajih. Jaklič sam je pa zaslepljen in strasten klerikalec, ki pljuje strup in ogenj na svoj stan in na svoje tovariše. On ne sme v prid šolstva niti ziniti, njegova ne velja nič, on mora biti mutast in pokoren sluga večine. To smo videli pri zadnjem zasedanju deželnega zbora. Jakliča ste postavili učiteljstvu za vado, ali na to vado ne boste vjeli nobenega učitelja.

Klerikalizem je povsod, in tak je tudi pri nas, smrten sovražnik naprednega šolstva. — „In ravno zdaj se predrzne

tista ostudna klika, ki je že toliko zla storila učiteljstvu, napadati S. L. S. Mi odgovorimo le s tem, da bomo svojim poslancem vsikdar resno klicali v spomin, naj nikdar nobenega koraka ne store za pristaše te lažnjive bande, ampak naj liberalcem učiteljskega stanu pripravijo usodo, ki jo zaslužijo.“ — Da, ravno sedaj je klical klerikalizem tisto kliko pred volitvami na dan, da je ta dokazala z golimi dejstvi, kaj je klerikalizem — da je krivoverska, sleparska in pogubonosna stranka, ki stremi za nadvlado in se poslužuje podlih sredstev za dosego svojega namena. Da klerikalizem napredno učiteljstvo smrtno sovraži, to je sam več tisočkrat povedal, ravnotako je povedal brezštevlnokrat, da za nas ne bo dal niti vinarja. Mi pa odgovarjamo na vse to prav kratko: „Pokažite v dejanju, da ste naklonjeni učiteljstvu, potem boste imeli mir pred nami, drugače pa ne!“

V 73. številki je „Slovenec“ prinesel celo uvodnik „Slovenskemu učiteljstvu v premislek“. Ta se glasi kot izviren dopis iz učiteljskih krogov, a v resnici se je skoraj gotovo skoval v uredništvu samem, ker ne moremo nikakor verjeti, da bi mogel take zvižaje in gorostasne nevednosti o politiki šole in učiteljstva pisati kak učitelj. Ker je pisan članek stvarno in v dostojnem glasu, hočemo odgovoriti primerno tudi mi.

„Izobražen človek spozna danes vedno bolj jasno, da se bije po vsem izobraženem svetu boj med dvema svetovnjima naziranjema, izmed katerih ima prvo namen ozdraviti človeško družbo, drugo pa jo podreti z veliko revolucijo. To je tisto veliko gibanje sedanjega stoletja, kateremu se tudi maloštevilni slovenski narod in tudi slovensko učiteljstvo ne more izogniti. — Predpravice posameznih privilegiranih stanov so omajane in padajo: aristokracija pada — vstaja demokracija. In na tem demokratičnem temelju ne stoji več stan nad stanom, temveč stan poleg stanu. „Dajmo vsakemu svoje!“ to je humanitetno geslo s stališča pravice in ljubezni. — Po vsem izobraženem svetu pa se bije boj med obema svetovnjima naziranjema zlasti na političnem polju, bije se tudi pri nas. Z ozirom na slovensko učiteljstvo se hočem dotakniti naših političnih struj.“

Mislili smo, da bosta padala ogenj in žveplo na naše glave iz preučenege klerikalnega peresa, ko smo dokazali, kakšen podel krivoverski klativitez je naš klerikalizem. Nič o vsem tem, tih je kot grob, pozabil je vse, čeprav se dobro spominja celo davnih let, ako je kdo ukradel kako žlico, suktnjo ali zbežal iz očetove hiše. Sedaj ga sramoti pred vsem svetom; ravnotako je pozabil, da je pred nekimi dnevi kradel čast in poštenje vsemu učiteljskemu stanu.

Odkrito smo povedali in to bomo še storili, da ne bo klerikalizem nikdar ozdravil človeške družbe s sredstvi ki jih rabi danes za dosego svojega namena. S podlostjo, obrekovanjem, lažjo in zlorabo vere se ne ozdravlja človeška družba, marveč se zastruplja, in s tem daje orožje nasprotnikom, da žanjejo sijajne uspehe. Kaj je že dosegel klerikalizem s svojo taktiko? — Nič! V vseh državah, razen Avstrije, Španije in Belgije, je klerikalizem silno nazadoval, pa tudi v teh državah nima absolutne večine. To je očiten dokaz, da ni bojeviti klerikalizem na pravi poti, njegovo kraljestvo ni od tega sveta. V Severni Ameriki je zgledna demokratska vlada, svobodno versko izpovedanje, svobodna čut vesti, tam je ločena cerkev od države — in kako lepo procvita tam katoliška cerkev! Kdor o tem pri nas le zine, je proklet krivoverec, naš klerikalizem ga slika v očeh ljudstva kot brezverca, nevarnega katoliški cerkvi, ki hoče vreči Boga iz cerkve in šol.

V Ameriki ni duha ne sluha o revoluciji, privilegiranih stanovih in aristokraciji. Tam ni stanu nad stanom, marveč stan poleg stanu; tam res uživa vsak svoje; humaniteta je geslo

pravice in ljubezni. Mar hoče in želi tudi naš klerikalizem kaj podobnega? To je le pesek v oči in gola frazarija, sleparija in nič drugega. Cerkevna uprava je še danes privilegirana in absolutiška uprava. Duhovščina mora svojemu škofu priseči neomejeno pokorščino v verskih in posvetnih zadevah. Kakor škof zagode, tako more plesati vsa duhovščina, o demokratizmu in svobodi tukaj ni niti govora. Na podoben način se uprezajo verniki po duhovnikih. Ključarji se ne volijo, marveč jih župnik voli, župnik vodi gospodarstvo, zapoveduje, ukazuje — narod mora biti tih in pokoren sluga, ki nima ničesar govoriti, zapovedovati in ukazovati. O demokratski svobodi pri cerkvi ni ne duha ne sluha. Imetje v teh rokah imenujemo mrtvo roko zato, ker spada privilegirancem, nihče ga jim več ne more iztrgati iz rok. In ljudje hočejo biti demokrati? Hočejo veljati za voditelje demokratizma, ko so sami upreženi v absolutizem in privilegije! Ta konstitucija je starokopitna, sedanjemu demokratskemu svetovnemu naziranju popolnoma v nasprotju. Demokratski boj se res bije po vsem svetu, bije ga tudi klerikalizem za druge, zase pa hoče biti nedotakljiv v absolutizmu in privilegijih. Ako se dotakne kdo tudi tega vprašanja, je precej veri in cerkvi nasproten; preganja vero in cerkev. Oj, to ne gre skupaj z današnjim demokratizmom, gospod klerikalni kolega!

Demokratizem stremi po svobodi, omiki in napredku — klerikalizem pa ravno nasprotno. Vera ni temu prav nič nasprotna, pač pa klerikalizem. Bog je dal človeku popolno svobodo; če hoče, dela dobro, če noče, pa hudo, od tega bo dajal odgovor, oziroma bo dobil plačilo. Dal mu je razum, pamet, vest, razsodnost in svobodno voljo, po katerih naj se ravna in živi, da ne pride v nasprotje z božjimi zakoni vepljenimi v sree. To zlato svobodo si hoče človeštvo tudi obdržati; zanjo se borijo vsi narodi že od nekaj, v novejšem času stopa ta boj z veliko elementarno silo na dan.

Klerikalizem hoče in z namenom deluje na to, da bi podjarmil od Boga dano svobodo. Opiraje se na vero, strahuje in preti, kaj sme kdo čitati, voliti in delovati. Svobodomiselnost časopisje je prepovedano širiti pod smrtnim grehom, ker to je njemu nevarno, šola je zanj prokletstvo, ker širi omiko, razsodnost in napredek, narodnost paganstvo. Klerikalno časopisje zavija resnico z lažjo, obrekovanjem in krivim pojmovanjem zaradi materializma, egoizma in dosege svojega ideala. To nasprotuje današnjemu demokratizmu. Da bi pa narodu metal pesek v oči, je ustvaril krščanski demokratizem, ki je socialnemu demokratizmu jako nasproten, zlasti, ker zadnji stremi po popolni svobodi. Veri kot taki ni nihče nasproten, ker ona demokratizmu ni nasprotna, pač pa so mu nasprotni klerikalni principi: nadvlada nad narodi, privilegiji in absolutistiška njegova uprava. Kdo bo zmagal? Mi smo trdno uverjeni, da klerikalizem ne more zmagati in ne bo nikdar zmagal, ker stoji ta v velikem nasprotstvu z verskimi načeli, ker zlorablja vero, laž in vsakovrstne lopovščine za dosego svojega namena. Vse zmage so le hipne in ne svetovnega pomena. Bog ne more pripustiti, da bi greh premagal vero, laž resnico in krivica pravico. Kakor beremo v sv. pismu, ko je bilo judovsko ljudstvo hudobno, krivoversko in je pozabilo na pravega Boga, je bilo vselej tepeno z nadlogami, da bi izpregledalo in prišlo zopet na pravo pot. Ali se kaj drugače godi našemu klerikalizmu? Razen pri nas je povsod preziran, zatiran in tepen ne zaradi vere, marveč radi zlorabe vere in drugih krivic, ki bijejo naši veri naravnost v obraz. Tudi pri nas se mora zanesljivo obrniti klerikalizmu na slabše, in to se bo zgodilo, ko bo naše ljudstvo izpregledalo, da ga klerikalizem vodi za nos za nadvlado, svoj žep in trebuh. „Narodnapredna stranka je izgubila na svoji moči in veljavi v našem razumništvu, ne oziraje se na to, ker ni bila

izvršila svojih dolžnosti, temveč zato, ker ni dosledna v svojih nazorih, ker ni stranka z enotnim svetovnim naziranjem. Menimo, da je prišlo učiteljstvo v večini že do prepričanja, da mu bo od te stranke težko kdaj prisijalo solnce lepše bodočnosti. — Pred sabo gledamo dve mladi demokratski stranki z dvojnimi svetovnim naziranjem: Slovensko Ljudsko Stranko in socialno demokracijo. Prva sloni na katoličanstvu, druga na brezverstvu. Prva ima svoje korenine v sedanjem družabnem redu, postati hoče zastopnica ljudstva, zastopnica vseh stanov, ki jih hoče zbirati krog sebe in jih združiti na demokratskem temelju k skupnemu delu; druga, sloneča na stališču krutega materializma, hoče šele polagati korenine v našo zemljo ter podirati sedanji družabni red s svojimi pogubnimi načeli, ki morajo privedi do krvavih katastrof. — Vprašanje torej nastane, kateri stranki se naj pridruži slovensko učiteljstvo? Ali S. L. S. — ali socialni demokraciji? — Pred to alternativo stoji napredno slovensko učiteljstvo in na to vprašanje bo moralo dati odgovor.“

To je pristna klerikalna zvijača, vrv okolo vratu naprednemu učiteljstvu. Ako pristopi v S. L. S., bi bilo breznačajno, nerazsodno, političsko nezrelo in šlo bi v mesnico svojih sovražnikov, ki že od pamtiveka žele pogin modernemu šolstvu in učiteljstvu. Ako bi oficijelno prestopilo v socialnodemokratsko stranko, bi bilo razkričano kot brezversko, družabnemu redu nevarno, pohujšljivo, ter državi, veri in Bogu nasprotno. To seveda le po zvijači, obrekovanju in hujskanju klerikalizma. Dokazali smo in bomo še, da se imenuje katoliški demokratizem, kakršnega si prisvaja S. L. S., po krivici demokratski, ker so njeni voditelji kot dvorezni nož. Klerikalizem si je prisvojil demokratsko ime za slepilo ljudstva, čeprav sloni njegova uprava na privilegijih, absolutizmu in na demokratskim idejam silno nasprotnih idejah. Vsa duhovščina se bojuje pod strogim absolutizmom za demokratsko svobodo, kar se ne vjema na noben način in kar nikdar ne more biti uspešno pri razsodnih ljudeh. Socialni demokratizem je internacionalen kakor klerikalizem, kar je nacionalnim idejam nasprotno, največ zaradi tega ga obsojajo narodnjaki. To je tudi radikalna struja, jako delavna, vztrajna in žilava, in če bo v svoji delavnosti vedno taka, zna s časom priti do lepih uspehov. Klerikalizem se pa jako moti, kar smo že na drugem mestu dokazali, ako misli, da je narodno-napredna stranka že pokopana. S to stranko bo imel naš klerikalizem še mnogo opraviti, preden jo bo pokopal, a do tega ne pride še tako hitro. Reorganizirana in oživiljena stopi s pomnoženo silo na dan. Ta preobrat se že vidi, vsakdo lahko to opazuje, le klerikalizem ima mreho na očeh; noče videti, ker ga boli.

(Konec.)

K reformi risarskega pouka.

Prijatelje risanja bo gotovo zanimal novi učni načrt, ki ga je izdala vlada za obrtne nadaljevalne šole že pred par leti, ki je pa menda do zdaj znan le učiteljem teh šol, ker se ni bil v nobenem šolskem listu razglašen.

Zaradi omejenega prostora hočemo tu navesti le glavne določbe o risanju.

Prilagodljivi načrt: Vaje o rabi risalnega ravnila, trikotnika in šestila pri risanju vodoravnih, navpičnih in poševnih prem, krogov in enostavnih geometrijskih ornamentov.

Prostoročno risanje enostavnih listnih in cvetličnih ornamentov, rozet itd. po predrisih na šolski deski ali po velikih predlogah, ki se obesijo na steno (tablo). Cela geometrijska razdelitev teh oblik se izvrši s pomočjo risalnega orodja.

Risbe se izvrše samo s svinčnikom ter opišejo z lično pisavo. Na primerno razdelitev risalnega lista, na natančnost in snažnost je posebno paziti.

(Tako se glasi ves načrt za pripravljalni tečaj.)

I. razred: Vsi učenci, ki obiskujejo risanje, se morajo najprej seznaniti z rabo risalnega orodja ter vaditi v potezanju prem in lokov. Ko so si učenci pridobili nekako spretnost v risanju s svinčnikom in potezanjem z risalnim peresom, sledi risanje geometrijskih ornamentov po učiteljevih predrisih ali po stenskih predlogah. Te ornamente izdelajo s pomočjo risalnega orodja snažno s svinčnikom ter prevlečejo skrbno z risalnim peresom.

V zvezi s tem se vadijo učenci v prostoročnem risanju enostavnih listnih in cvetličnih ornamentov po predrisih na šolski deski ali po stenskih predlogah s svinčnikom in brez barv. Risbe opišejo z lično pisavo.

Po končanih teh skupnih risarskih vajah se poučujejo učenci v geometrijskem, projekcijskem in prostoročnem risanju z ozirom na njih obrt.

(Temu sledi podrobni učni načrt za posamezne obrtnike.)

II. in III. razred ima strokovno risanje, in sicer a) za stavbno obrt, b) za mehaniško-tehniško obrt, c) za umetniško in oblačilno obrt.

(Dodan je podrobni učni načrt, ki pa nima splošnega pomena za risarski pouk, zato ga tu tudi izpustimo.) —

Iz naše organizacije.

Kranjsko.

Jubilejska samopomoč. Vzlic prijaznemu pozivu v „Učiteljskem Tovarišu“ se nekaj članov ni odzvalo v poplačilo zastanka. Tem članom pošljem še posebne pozive, opominim pa, da kdor se ne odzove takoj, naj si sam pripiše eventualne nasledke pravic, zakaj v slučaju nisem dolžan izplačati podpore, ako se ne zadosti pravilom in ne poravna vseh zastočkov. Toliko v ravnanje.

Je pač veliko brezpotrebne pisarije in poštnih stroškov.
lg, dne 1. maja 1907.

Fran Ks. Trošt, t. č. predsednik.

Štajersko.

Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj ima svoje zborovanje dne 9. maja t. l. ob 11. uri predpoldne v navadnih prostorih v Celju po nastopnem vzporedju: a) Zadnji zapisnik. b) Društvene zadeve in nasveti. c) Podavanje: „Kaj je sedaj osobita naša dolžnost?“ d) Iz šolske prakse. K obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

Kozjansko učiteljsko društvo zboruje dne 9. maja t. l. ob 2. uri popoldne v Kozjem po sledečem vzporedju:

1. Zapisnik. 2. Društvene zadeve. 3. Razgovor o letošnjih konferenčnih vprašanjih, in sicer: a) Metodiki novodobnega spisnega pouka, njih nauk in praktična poraba istega — poročevalec tov. Pulko — in b) Kako naj goji učitelj za vzgojne uspehe prepotrebni stik šole z domom s posebnim ozirom na tozadavne določbe dokončnega učnega reda — poročevalec gospica Pressl. 4. Slučajnosti.

Pol ure pred zborovanjem pevška vaja v šoli. Pevke in pevci naj blagovolijo pregledati pesmi št. 9, 11, 57 in 72 iz Moh. pes. II. del, katero naj prinese s seboj.

K poluoštevilni udeležbi vabi vljudno odbor.

Konjiško učiteljsko društvo zboruje v nedeljo, dne 12. maja, ob pol 11. uri v konjiški okoliški šoli.

Vzpored:

1. Zapisnik o zadnjem zborovanju. 2. Dopisi. (Pri tej točki razgovor o pristopu k „Učit. tisk. društvu“ in o načinu naročitve „Učit. Tovariša“ z ozirom na sklep lanske glavne skupščine „Zaveze“ v Šoštanj.) 3. Podavanje gospoda ravnatelja Schreinerja: „O analizi duševnega obzorja otroškega“. 4. Slučajnosti.